

1047. Σφοδρύνομαι. *Ferocio*. Vocem non alibi apud auctores bonae notae vidisse memini.

1049. Non valde dissimile est quod habet Euryphamus Pythagoreus ap. Stob. CII. p. 541. Trincavell. εἰς γὰρ ἕκαστος ἄνθρωπος αὐτὸς καθ' αὐτὸν οὐδεὶς ἕων κ. τ. λ.

1050. Σκέψαι δέ. *Animadvertite autem*. Sophocli. Oed. T. 584. Σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἰ κ. τ. λ. Trachin. 1079. Σκέψαι δ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὑπο Πέπονθα. El. 442. Σκέψαι γάρ. Eurip. Suppl. 476. Σκέψαι δὲ, καὶ μὴ κ. τ. λ. Thucyd. III. 58. σκέψασθε δέ.

1051. Τρικυμία. *Fluctus decumanus*, ut dicebant Latini; tertius enim quisque fluctus maximus esse vulgè credebatur, vel, ut Festus tradit, decimus. Plato de Rep. V. p. 472. A. δύο κύματε ἐκφυγόντι τὸ μέγιστον καὶ χαλεπιώτατον τῆς τρικυμίας ἐπάγει. Plutarch. de Sera Num. Vind. p. 975. Τί γὰρ δεῖ τὸ τρίτον ἐπενεγκεῖν κύμα, καὶ προσκατακλύσαι τὸν λόγον, εἰ τὰ πρότερα μὴ δυνατὸς ἔστι διώσασθαι; Menander apud Alexandrum inter Rhetores ab Aldo editos 1508. I. p. 578. a Porsono indicatus, Ἐτέραν περιμεῖναι, χεῖτεραν τρικυμίαν. Eurip. Hippol. 1213. Αὐτῶ δὲ σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμία, Κύμ' ἐξέδηκε ταῦρον, ἄγριον τέρας. Troad. 82. Αἰγαῖον πόρον Τρικυμίαις βρέμοντα. Lycophr. 476. λαβρῶς σαλεύων πᾶν τρικυμία πέδον. Joseph. Macch. 7. καταντλούμενος ταῖς τῶν βασάνων τρικυμίαις. Marinus Vita Procli p. 35. ἐν ζάλη γὰρ παρελθὼν καὶ τρικυμία πραγμάτων. ubi vid. Boissonad. Hipparchus Pythagoreus ap. Stobaeum, (Galei p. 19.) οὔτε δυνάμενοι κατανοῆσαι τὸν τε τῶν παρεόντων βίον, καὶ τὸν τῶν παρεστακότων, ἐν ὅσαις συμφοραῖς καὶ κακῶν τρικυμίαις καὶ νῦν ἐντὶ πολλοῖ, καὶ πρὸ τοῦ ἐγένοντο. Scholiasta Pindari Isthm. I. 52. καὶ Ἀλκαῖος τὴν δυστυχίαν χειμῶνα καὶ τρικυμίαν λέγει. ubi plane legendum est Αἰσχύλος; nam sunt ipsa nostri verba. Aristaenet. Ep. I. 17. καὶ τρικυμίας τὸν τρόπον τῆς ἀστάτου σαλεύεις. quod de τρικυμία absurde dictum est; etsi θάλασσα dicitur ἀστατος Comico ap. Dion. Chrysost. Orat. 32. Ed. Sambuci τρικυμίαις; unde suspicor legendum esse, καὶ τρικυμίαις, τρόπον νηὸς ἀστάτου, σαλεύεις, sequitur enim κοινὴ γὰρ ναῦς, κοινὸς κίνδυνος ὁ παρομιώδης διετάξατο λόγος. Alciphron Ep. I. 3. p. 18. τὸ τὰς τρικυμίας καὶ τοὺς ἐκ βύθου κινδύνους ἀγνοῆσαι. Firmus Episcop. Caesar. in Epist. ap. Murator. Anecd. T. V. p. 292. Ἐκ χειμῶνος καὶ τρικυμίας γαλήνην εἶδον καὶ ἡμέραν, τὸ τοῦ λόγου, λευκὴν. ubi respicit non modo Promethei versum, sed Eurip. Orest. 273. et proverbium λευκὴ ἡμέρα. quo usus est Eupolis in Κόλαξι.

1052. Ὀκρίς. vide supra v. 289.

1053. Φάραγξ. supra v. 15.